Българитѣ

К. 45, 1 (III)

Името и произхождението мъ.

Баснословното произхождение на българитѣ според арабскитѣ историци е такъвъ.

Тюркъ или турко (прототипъ на турцитѣ) синъ Яфетовъ, който се свадилъ съ братя си Гада и го изгонилъ отъ бащиния си земя. Гадъ се съединилъ съ братя си ~~Гада~~ Колмара и отишелъ на се заселятъ при Дръгове на рѣка Итила (Волга, Влга) дѣто Гадъ, или според други Колмаръ родилъ синъ на име Българъ, който изградилъ градъ по името си. Отъ него и потомцитѣ му се нарекли българи. — Въ разстояние на царуванетѣ на наслѣдницитѣ на Турко се споменува и имена владѣтели съ името Bulgar. Тови сурви за да покаже име то българитѣ е едно отъ твърдѣ старитѣ имена въ историята.

~~Произхождението на~~ Произхождението на името българи въ историята се извежда въ ~~два~~ два подъ ~~произхождението на народа~~ ~~единитѣ такъ нарекли на Волжки или Камски българи, а другитѣ дунавски българи.~~

~~Българитѣ~~ ~~българите~~ ~~дошли~~ ~~на~~ Волга ~~по~~ ~~пратоци~~ ~~на~~ ~~Кама~~, дѣто тѣ ~~реше~~ ~~установили~~ ~~силно~~ ~~царство~~ ~~нарекло~~ ~~по~~ ~~името~~ ~~на~~ ~~столицата~~ ~~Българ~~ ~~и~~ ~~столицата~~ ~~България~~ ~~съ~~ ~~столицата~~ ~~Българъ~~.[2])

---

1) ~~Българитѣ~~ ~~са~~ ~~произлизали~~ ~~отъ~~ ~~Турция~~ ~~и~~ ~~се~~ ~~наричали~~ ~~Турци~~ ~~и~~ ~~е~~ ~~сѫщи~~ Тюркитѣ за когото Гръцкитѣ историци казватъ че скититѣ въ въздадали произхождението и до него.

2) Разваленитѣ отъ столичния градъ Българъ, разрушенъ отъ руситѣ (965) се ~~намирятъ~~ . . . . . .

. . . . . .

~~Казват~~ ~~и~~ ~~че~~ ~~е~~ ~~нарекъ~~ ~~е~~ ~~нарекъ~~ ~~е~~ ~~нарекъ